

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVIII (52) • ŠTEV. (Nº) 46

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 18 de noviembre - 18. novembra 1999

PROF. TINE VIVOD

SLOVENCİ, KVIŠKU SRCA!

Misli ob 32. obletnici Pristave

Izseljenci smo kakor kos zemlje, ki se je ločil od narodne celine in plava v morju druge narodnosti. Zato moramo v skrbi za svojo narodnost najti pravičen odnos do narodne skupnosti v domovini kakor tudi do naroda, kjer smo se naselili.

„Postali smo diaspora. Izraelu je diaspora skozi stoletja reevala vero v narodno in duhovno rešitev. Ta diaspora pa je mogla svojo nalogo opravljati samo zaradi tega, ker se je trdno postavila na temelje verskih in kulturnih tradicij. Njegovo poslanstvo so reševali glasniki njegovih duhovnih dobrin, ki se niso odrekli svojemu poslanstvu, dasi so živeli raztreseni v vseh delih sveta“ (Meddobje leto I,1,1954).

Slovenci vseh Slovenij - namreč osrednje Slovenije, zamejstva in izseljenstva - smo povezani med seboj, v kolikor smo zmožni, da se priznavamo k živi zgodovini naroda. To zgodovino naroda sestavljajo ozemlje, govorica, demokratični čut in krščanstvo. Uvrstili smo se med značilne in enakovredne narode sveta. Dovršeno pa bomo dosegli z vso narodno zmogljivostjo le v slovenski neodvisni državi.

Na današnji, pristavski dan prosimo Vsemogočnega, da se naš narod ne posuši kakor nerodovitna smokva.

Priporočamo se Materi božji, saj je slovenska zgodovina globoko zaznamovana s pobožnostjo Njeje, da bo med nami edinost, sreča in sprava.

Novo tisočletje in nova doba.

Potreben je pogled nazaj, kajti „narod, ki ne pozna svoje preteklosti, je obsojen, da jo bo ponovil“, a še bolj potreben pa je trezen načrt za naprej, v katerem smo vsi vključeni in iz katerega nihče ni izvzet. Kajti zdaj ne gre samo za preteklost, ampak predvsem za prihodnost!

Dejansko si prvič v zgodovini lahko svobodno in brez kakršne pogojenosti stavimo vprašanje: kakšen je naš narodni cilj?

V preteklosti so velike priče slovenske zavesti že predvidevale neki cilj, vendar je ta vedno postavljen „v oddaljeno in nejasno prihodnost“.

Vodnik napoveduje čas, ko „Ilirija pristan Evropini bo“. Prešeren pričakuje novega Orfeja, ki nam bo „srca vnel za čast dežele, med nami potolažil razprtije in spet zedinil rod Sloveš'ne cele...“. Naš blaženi Slomšek pravi: „Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ do zveličavne narodove omike“. Jenko sluti prihod nove dobe za Slovence: „Veselih časov srečo bo užival, imel bo jasne dneve narod moj“. Stritar čuti, da je ta doba že blizu: „Zorna pač skoraj pomlad zasije deželi slovenski“.

Tako naši pesniki in narodni buditelji dokazujejo, da je slovenski narod živel v pričakovanju svobode in narodne samostojnosti. Ta cilj je dosežen! Slovenci smo sedaj odgovorni sami zase!

Ko praznujemo obletnico naše

Pristave, je čas srečanja prijateljev, družin, bližnjih in oddaljenih, mlajših in starejših, vseh, saj živimo skupno zgodbo. Naša zgodba je zgodba duha in ljubezni, zato vstopimo plodni v novo tisočletje, odprti, širokogrudni in spravljeni med seboj, kajti v tej zgodbi smo vpleteni vsi!

Brez strahu lahko rečem, da je slovenski narod izvoljeno božje ljudstvo. Bil je dolga stoletja hlapec pod tujimi gospodarji. Ljudem je ostala samo vera v Boga. V žalosti in stiskah se je obračal k Bogu, Mariji in svetnikom podobno kot so se Izraelci v suženjstvu zatekali k Bogu. Zato so gradili cerkve, da so lahko v njih molili in slavili Boga in ga prosili pomoči ter blagoslova za svoje družine in svoj narod. Molitve so se prenašale iz roda v rod.

Slovenci nismo imeli nikoli prave aristokracije niti svojih cesarjev in kraljev. Na samostojno državo smo čakali preko tisoč let. Slovenski narod pa je bil obsijan z lučjo na Gosposvetem polju, ki ga je rešila pred izginotjem.

Naš narod ne nosi krivde zaradi napadanja, požiganja človeških bivališč, uničevanja narave. Četudi se naš narod ni mogel v zgodovini izkazati z velikopoteznim političnim življenjem, je bil po duhovni kulturi vseskozi enakovreden velikim narodom.

Duhovna zgodovina slovenskega naroda je največji dokaz, da duh preživi vse ideologije in politične sisteme, ki se iz roda v rod porajajo, rušijo in podirajo. Glejmo v bodočnost z zaupanjem in brez strahu!

Ko gledamo na našo skupnost, ko vidimo otroke v sobotnih šolah, tečajih, pri nastopih, ko mladi rod ogrožajo brezbriznost, zavajajoče okolje in razkristjanjenje upravičeno vztrepetamo. Ni nam vseeno!

Zato pa moramo „trdno opri v celotno stvarnost, z nogami na tleh in s srcem pri Bogu širiti vero in znanje, smisel za vrednote in za kulturo“. Vsak dan lahko bodo imeli naši domovi večji pomen, pa tudi vsak dan bodo večje težave.

„Ne bojte se!“ - pravi Janez Pavel II. To je izziv!

Dr. Kremžar, v knjigi „Izhodišča in smer“, predlaga za apostolske in javne delavce, ki doraščajo med nami, primerno geslo: „Moli, misli in delaj!“

Pesnik Menart je v hudih časih imel vedro čelo. Na križpotju življenja se ni izognil sohici Odršenika. Z vero in ljubeznijo je kot umetnik dal vklesati odrešilno blagovest: „LJUDJE, KVIŠKU SRCA!“ kakor je prerokoval dr. Gregorij Rožman, bo ljubljani slovenski narod - katerega sestavni del smo tudi mi in naši potomci tja preko petega in šestega rodu - mogel stopiti v tretje tisočletje le s to blagovestjo:.

„21. stoletje bo za vse narode Evrope in drugih kontinentov stoletje duha ali pa ga več ne bo. SLOVENCİ, KVIŠKU SRCA!“

To je tudi moje voščilo!

Veliko življenje

Pred 40 leti je umrl ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman. Že samo dejstvo spomina na verskega voditelja našega naroda bi ta zaslužilo, da mu posvetimo nekaj misli ob tej priložnosti.

A pri tem spominu gre za več: Rožman ni bil samo eden v vrsti ljubljanskih škofov od 16. stoletja do danes. Vemo, da je njegovo delo obsegalo čas, ki je bil najbolj boleč, najbolj usoden za naš narod. In ne samo to, temveč vemo, da je škof odgovoril na izzive časa z vso jasnostjo in z vso močjo, ki jo je čas zahteval od njega.

Jasno mu je bilo, da mora tudi on doprinesiti delež k narodovi zgodovini. Ne politično, ampak z jasno besedo, čeprav nekaterim ni povšeč. In še to, da so njegovi nauki ravno nasprotni temu, kar so revolucionarji hoteli. In da ta revolucija ni bila le brezverska, ampak protiverska. Krvava, kot je še v slovenski zgodovini nismo poznali.

V te nered je škof Rožman postavil jasno obesedo, kaj je prav in kaj ne. Kako prav je imel, ko je dejal, da je komunizem največja nesreča za slovenski narod. Vedeli smo to tedaj, ko so padali posamezniki zaradi svojega verskega prepričanja, tudi matere in otroci, ki nikoli niso prijeli za orožje. Potem, ko je moral v begunstvo, da se reši gotove smrti zaradi svojih pogumih besed, se je spet odkrito pokazala ta nesreča. Skoraj vsa protikomunistična vojska je bila krvavo, brezobzirno in azijsko pobita. Med komunističnim režimom smo spet ugotavljali, kakšna je ta diktatura: pobiti,

zaprti - več kot pol duhovnikov je šlo skozi zapore, pa tudi člani Katoliške akcije in drugi.

In ko je bilo komunizma konec, tedaj smo šele videli vso nesrečo, ki jo je prinesla in zapustila ta nasilna ideja. Hoteli so spremeniti slovenski narodni značaj in so ga, kot danes vidimo: Slovence so spremenili v pasivnega materialista, ki mu ni mar nobenih vrednot, se ne zanima za javno delo, je sicer kristjan, a ne verjame v bistvene resnice svoje vere. In to je zajelo veliko plast naroda, tako da bo potrebno še nekaj generacij, da se ta vpliv ublaži in odstrani.

Veliki ljudje imajo še po smrti veliko nasprotovanja. Po tolikih letih še vedno ni možnosti niti izgleda, da bi škofove posmrtni ostake povrnili v Slovenijo. Iz zgodovine vemo, da so nekateri taki močje, ki so posegli v važnih trenutkih v narodno življenje, morali v izgnanstvo in so prišli nazaj v domovino šele po desetletjih, če ne stoletjih po smrti.

S škofom Rožmanom se žal dogaja prav to. Danes tudi kaki katoliško usmerjeni Slovenci doma o njem ne govorijo radi, se izogibljejo njegovega imena. Le manjšina se ga spominja in mu daje priznanje.

Zunaj meja Slovenije pa smo v večini taki, ki smo šli za njim med revolucijo, pa tudi v begunstvu. In danes kot izseljenci delimo z njim podobno usodo, zato smo mu blizu in se ga spominjamo in mu priznavamo veličino kot skrbnemu pastirju Slovencev po svetu.

TD

Proračun za Slovence po svetu za leto 2000

Parlamentarna komisija za odnose s Slovenci po svetu se je seznanila s predlogom proračuna za leto 2000 in DZ predlagala, naj nadaljuje postopek sprejemanja državnega proračuna.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu naj bi v skladu s predlogom proračuna prihodnje leto dobil 1,56 milijarde tolarjev proračunskih sredstev. Na postavko ustavne obveznosti podpore Slovincem po svetu pa 163,2 milijona tolarjev. V slednjo postavko so všteti tudi Svetovni slovenski kongres, Slovenska izseljenska matica in Izseljeniško društvo Slovenija v svetu, ki so doslej spadali pod samostojno postavko. Državna sekretarka za Slovence v zamejstvu in po svetu Mihaela Logar je dejala, da si je njen urad prizadeval za večja sredstva in izrazila upanje, da bo v nadaljnjem postopku to še moč doseči.

Na predlog Davorina Terčona (LDS) je komisija sprejela še sklep, v katerem izraža pričakovanje, da bo vlada v nadaljnji obravnavi Svetovni slovenski kongres, Slovensko izseljensko matico in Izseljeniško društvo Slovenija v svetu v predlog proračuna vnovič uvrstila kot samostojno postavko. Na skrb za Slovence v zamejstvu in po svetu se v proračunu nanašajo tudi nekatere postavke pri ministrstvih za šolstvo in

šport, za kulturo ter za znanost in tehnologijo. Za dopolnilni pouk slovenskega jezika v tujini naj bi tako v skladu s predlogom proračuna prihodnje letos namenili 103 milijone tolarjev, za šolstvo narodnosti in zamejstva 60 milijonov tolarjev, za postavko kultura za Slovence zunaj RS 156,4 milijona tolarjev.

Koroška

V okrožju Velikovec bo v prihodnje v več občinah kot uradni jezik dovoljena tudi slovenščina. Doslej je bila dvojezičnost v skladu z ustrezno odredbo avstrijske vlade omejena le na občino Žitara vas. Avstrijsko ustavno sodišče trenutno obravnava, ali ta odredba nasprotuje državni pogodbi z Dunaja. V državni pogodbi je namreč v okrožjih s slovenskim ali mešanim prebivalstvom na Koroškem poleg nemščine kot uradni jezik dovoljena tudi slovenščina. Pogodba predvideva dvojezičnost za „upravne okraje z mešanim prebivalstvom“, ustavno sodišče pa sedaj obravnava, ali pod to določilo spada tudi občina Dobrla vas, v kateri so pri štetju prebivalstva leta 1991 ugotovili 10,4-odstotni delež slovenskogovorečega prebivalstva.

STRAN 4:

Od doma, domov

Zgodilo se je v Sloveniji...

SEDAJ ODLIKUJEJO PADALCE, MED ROVOLUCIJO SO JIH PA POBIJALI

Predsednik države Milan Kučan je odlikoval s častnim znakom svobode RS za zasluge v boju proti nacifašizmu umrle in preživele primorske rodoljube, ki so jih med zadnjo vojno Angleži usposobili in s padali spustili na slovensko ozemlje. Simbolna razglasitev bo na bližnji posebni slovesnosti. Pobudo za spominsko srečanje je v imenu britanske veteranske organizacije dal kapitan John Earle. Žrtev se je spomnil tudi britanski veleposlanik v Sloveniji David Andrew Lloyd. Seveda je znano, da so partizani med revolucijo pobili veliko teh slovenskih padalcev, ker jim kot demokratom niso zaupali.

SLOVENIJA SE PRIPRAVLJA NA MILLENIUM

Slovensko ministrstvo za kulturo je objavilo povabilo načrtovalcem kulturnih akcij, naj oblikujejo vsebinski in izvedbeni program za predstavitev Slovenije v okviru projekta Millennium, ki bo 25. junija 2000 potekal v Londonu. Program mora vsebovati predloge za umetniški dogodek, ki bo predstavil Slovenijo. Skupna vrednost zasnov in izvedbe celotnega projekta ne sme presegati pet milijonov tolarjev. Dokumentacija s podrobnejšimi vsebinskimi in tehničnimi informacijami je na voljo v vložišču ministrstva na Cankarjevi 5 in na spletni strani <http://www.gov.si/mk>.

KOALICIJSKE STRANKE SO SE POGOVARJALE

Na razširjenem sestanku so se sešli predstavniki vseh treh koalicijskih strank. V petek je podpredsednik vlade in prvak SLS Marjan Podobnik premiera Janeza Drnovška v pismu pozval, naj čimprej skliče vrh koalicije. Na sestanku naj bi med drugim razpravljali o volilnem sistemu in o nekaterih gospodarskih in finančnih vprašanjih.

BORCI SE SPREMINJAJO, A OSTAJO ISTI

Zveza združenj borcev (ZZB) in udeležencev NOB Slovenije je na redni letni skupščini sprejela projekt preobrazbe borčevske organizacije, za svojega predsednika pa so borci znova izvolili Ivana Dolničarja. V prihodnje se bo borčevska organizacija postopoma preobrazila v širšo organizacijo, izhajala pa bo iz sedanjih temeljnih programskih usmeritev, to je iz oboževanja NOB in partizanstva.

ZA VSAK PRIMER

Zadnji dan letošnjega leta Banka Slovenije, banke, hranilnice, Agencija RS za plačilni promet ter Pošta Slovenije ne bodo opravljale plačilnega prometa doma in s tujino. S tem naj bi zagotovili varno delovanje računalniško tehnoloških in informacijskih sistemov ob premiku letnice. Vse zakonske in pogodbenne obveznosti, ki zapadejo v plačilo na omenjeni dan, pa se bodo štele za pravočasno poravnane, če bodo plačane do 3. januarja 2000.

ZAHTEVAJO ODGOVORNOST VLADE

Predsedstvo Združenja lastnikov razlaščenega premoženja je zahtevalo odgovornost celotne vlade za neizvajanje zakona o denacionalizaciji in vrnitev odvzetega premoženja do 31. decembra 2000. Združenje bo v primeru, če vlada ne bo izpolnila upravičenih zahtev slovenskih razlaščenec, pozvalo EU, da vzpostavi neposreden mednarodni nadzor nad izvajanjem zakona o denacionalizaciji v Sloveniji.

POGAJANJE O VSTOPU V EU

Na dnevni red prihodnjega kroga pogajanj o širitvi EU petnajsterice s kandidatkami, med njimi Slovenijo, prihaja poglavje energije, ki je bilo z dnevnega reda septembrskega sestanka zaradi avstrijske blokade izključeno. Na dnevnem redu pa predvidoma ne bo poglavja o transportu, tudi tokrat ne zaradi avstrijskih zahtev, ki jih ostale članice ne sprejemajo. Avstrija je tudi na usklajevalnem sestanku vztrajala pri posebnih zahtevah do kandidatke o omejevanju cestnega tovornega prometa iz prihodnjih članic preko njenega ozemlja.

DEBATA V PARLAMENTU POZNEJE

Italijanski parlament bo o zakonskem osnutku za zaščito slovenske manjšine v Italiji razpravljala šele po končani razpravi in sprejetju državnega proračuna. Predsednik italijanske poslanske zbornice Luciano Violante je odgovoril na pismo stranke Slovenske skupnosti (SSK), ki se je zavzemala pri predsednikih obeh vej italijanskega parlamenta, naj sprejmeta primerne ukrepe za nadaljevanje razprave in pospešitev postopka.

VLADE SPREJELA SPORAZUMA

Vlada je sprejela mednarodni sporazum med Svetim sedežem in Republiko Slovenijo o pravnih vprašanjih ter sporazum med slovensko vlado in Evangeličansko cerkvijo o njenem pravnem položaju.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Počasi se nakazuje smer, po kateri bo stopala argentinska politika v prihodnjih letih. S strani prihodnje vlade so razna imenovanja znak, kako si delo zamišljajo, peronizem pa tudi jasno kaže zapleten razvoj, v katerega ga bo porinil odhod v opozicijo.

VEDNO V SREDIŠČU

Najbolj zanimivi so bili pretekli teden sestanki, ki jih je imel odhajajoči predsednik z različnimi veljaki stranke in z guvernerji. Ob tem prisostvujemo pojavom, ki so novi v sklopu menemizma. Govori se celo že o „jeseni“ dosedanjega predsednika, ki na en ali drug način vse svoje delo usmerja v letnico 2003, ko se bo skušal povrniti na oblast.

Že večkrat smo na tem mestu zapisali, da bi bil Menem raje vodja opozicije kot pa živel na drugotnem mestu ob kakem peronističnem predsedniku. To se je tudi zgodilo, a vodstvo opozicije si je predstavljalo kot sistem, ki ga je bil doslej vajen: on zapoveduje, ostali ubogajo. On naj bi vodil celotno nastopanje peronizma (v prid svoji ponovni kandidaturi leta 2003), ostali pa bi temu pritegnili z navdušenjem in energijo.

A vedno bolj jasno postaja, da njegovi načrti niso načrti guvernerjev. Voditelji posameznih provinc imajo pred sabo štiri težka leta, ko bodo morali upravljati vsak svoje območje sredi hude gospodarske krize, velikih socialnih potreb in ob zvezni vladi, kateri načeljuje mož drugačne politične barve. Zato je razumljivo, da se temu prilagodijo in skušajo vsak za svojo provinco doseči čim ugodnejši položaj.

Zato opazovalce ni presenetila govorica, da je prišlo do prvih nesporazumov med Menemom in guvernerji in da se jim je predsednik grenko pritožil (nekateri so govorili, da „jih je kregal“), ko je zvedel, da so nekateri izmed njih že začeli pogajanja s prihodnjim predsednikom De la Ruo. Sestanek, ki ga je imel s provincijskimi veljaki, je tako izzvenel precej klavarno in Menem je moral spoznati, da ne obvlada več tega položaja in bo moral podvzeti drugačno taktiko, če bo hotel svoje sanje pripeljati do realnosti. A priznati moramo, da je Menem še vedno (in bo ostal še precej časa) osrednja točka argentinske politike.

KJE JE OBLAST

Ob tem pa se moramo znova povrniti k omembi globokih sprememb, ki jih je peronizem doživel od leta 1983 pa do danes. Novo demokratično obdobje je bistveno predrugačilo ustroj delovanja stranke. Peron je svoj čas zgradil zelo korporativistično strukturo. Justicialistično gibanje je temeljilo na treh velikih vejah: politična, ženska in sindikalna. Vse tri so bile v enakem razmerju zastopane v parlamentu in tudi v strankinem vodstvu, oblast pa je temeljila na stranki (izvajal jo je seveda osebno Peron). A bistvo („hrbenico“) gibanja je tvorila sindikalna veja.

Še pred njegovo smrtjo je postalo jasno, da pridobiva na moči politična veja. Ženska sekcija je domala izginila, sindikalni moči pa je Menem osebno zadal najhujši udarec. Da utrdi svojo moč, je počasi pretočil odločanje v stranki iz političnih skupin na guvernerje. S tem si je zagotovil popoln vpliv v stranki in za osebne interese.

Sedaj pa se počasi kaže, da je bila ta poteza neke vrste bumerang. Guvernerji so se pričeli zavedati svoje moči in jo izrabljati v interes lastnih provinc. Poleg tega imajo vsi na vidiku tudi lastne politične interese, vsak svoje sanje. Trije od zmagovitih guvernerjev (De la Sota, Reutemann in Ruckauf) so se že vpisali v predsedniško tekmo leta 2003. Razumljivo je, da ne bodo storili nič-

sar, kar bi Menemu pomagalo k povratku na oblast. Še več, vsak si bo prizadeval pridobiti čim več prijateljev, ki ga bodo podprli v odločilnih trenutkih, ko se bo morala stranka čez tri leta odločiti za novo kandidaturo.

BODOČI PREDSEDNIK

De la Rúa doslej vodi stvari dokaj realno. S tem le dokazuje, kar je bilo že znano: da je spreten politik. Sedaj mora še dokazati, da je enako spreten državnik, od česar bo odvisno, kakšen bo uspeh njegovega vladanja.

Nenadna bolezen v pljučih je sicer trenutno prekinila normalen razvoj dogodkov, vendar dela ni zaustavila. Hitro napreduje organiziranje bodoče vlade in sploh načrtovanje del za trenutek, ko bo prevzel oblast. Zadeva ni enostavna. Znotraj radikalne stranke in znotraj Povezave je toliko nasprotujočih si interesov, da je nemogoče vsem ugoditi in poleg tega še sestaviti zanesljivo in zmogljivo ekipo.

Doslej je imel še najtežji zaplet okoli mesta predsednika poslanske zbornice. De la Rúa se je nagibal k svojemu sodelavcu (Rafael Pascual) a vodja buenosaireskega radikalizma Federico Storani se je tudi potegoval zanj. Še več, imenovanje Storanija je bil neke vrste pogoj za podporo De la Rujevi politiki do provincijske peronistične vlade, kjer pa ima Povezava večino v zbornici. Rešitev je bila prav salomonska: Pascual na čelo poslanske zbornice, Storani pa na notranje ministrstvo, ki je v Argentini politično ministrstvo, večkrat z bolj strankarskim kot pa družbenim prizvokom.

Tudi še ni dokončno rešeno vprašanje gospe Graciele Fernandez Mejjide, katero Solidarna fronta nenehno rine naprej, De la Rúa pa se je z enakim zanosom otepa. Njena usoda je povezana s socialnim delom vlade (ministrstvo) vsaj v prvem obdobju, potem se bo pa že videlo.

PRVE TEŽAVE

Domala pa je že sestavljena gospodarska ekipa. To je nujno potrebno, ker bo treba ekonomski problem najprej vzeti v roke. Glede državnega deficita stvar ni jasna. Vlada sedaj priznava, da je večji, kot je bilo napovedano, a so njene številke še daleč od tistih, ki jih prikazuje nova ekipa. To pa je ključno za potrditev državnega proračuna za prihodnje leto. In prav glede proračuna so nastale prve stvarne težave med peronizmom in Povezavo. Sedanji gospodarski minister Roque Fernandez je že poslal v parlament zakonski osnutek o novem proračunu. Tega bi bodoči minister (Machinea) nekoliko prikojil, a ohranil bistvo ukrepov. Peronisti ga pa frontalno zavračajo.

Menem je prvotno dejal, da ne bo postavljajl ovir delu prihodnje vlade, a je dejansko nasprotoval potrditvi proračuna. Potem je spremenil mnenje in zahteval hudo znižanje stroškov, česar sam ni nikdar storil. Sedaj je znova potrdil, da bodo peronistični poslanci pomagali, da se zakon čimprej izglasuje. Seveda, končno ne gre le za proračun, temveč tudi za način in sorazmerje, po katerem se med province razdeli delež, ki jim pripada od državnih davkov. V tem je največji kamen spotike.

Še hiter pogled na strankarsko življenje pa nam pokaže, da sta se Beliz in njegova stranka z vso silo povrnili na politični oder. Prihodnje volitve za prestolniško vlado so povod za ta vdor. Belizu je uspelo pritegniti v svoje vrste Javiero Castrilija. Bivši polenični nogometni sodnik bo kandidiral za mestnega poslanca na listi Nove dirigencije, kot se stranka imenuje.

Kar pa se tiče povezav na strani peronizma, naj si bo z Belizom ali s Cavallom, izgleda, da iz te moke ne bo kruha.

Umrli je Leon Štukelj

Nekaj dni pred svojim 101 letom, 8. novembra, je umrl atlet Leon Štukelj; odpovedalu mu je srce. Bil je najstarejši dobitnik kake zlate olimpijske kolajne. Na žalni seji Olimpijskega komiteja Slovenije, ki so se je udeležili tudi predsednik Milan Kučan in podpredsednik vlade Marjan Podobnik, je Štuklju v slovo zapel Stiški kvartet ter so prebrali sožalno brzojavko predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja Juana Antonia Samarancha. Pokopan je bil v ožjem družinskem krogu. Štukelj je prvič nastopil na svetovnem gimnastičnem prvenstvu v Ljubljani l. 1922. Na olimpiadi v Parizu l. 1924 je postal najboljši tekmovalac sveta. Pozneje je še dobil kolajne na dveh olimpiadah.

Leon Štukelj na olimpijskih igrah v Berlinu leta 1936

Slovenci v Argentini

Skupni Mladinski dan na Pristavi

Čas hitro mine. Temu se je težko privaditi, še posebej, če si mlad. In tako se je zgodilo: preden je imel človek čas, da je dvakrat pomežiknil, je skupni Mladinski dan stal pred pragom. Zelena Pristava, kateri zmeraj grozi dež, je bila odgovorna za slavlje, ki je letos še posebej pomembno, ker praznujejo mladinske organizacije petdeset let. Tako so so Pristavčani lotili dela in pustili vse pripravljeno za prvo nedeljo v novembru. Kot vsak Mladinski dan se je tudi ta začel z dviganjem zastav. Sledila je maša in potem seveda tekne.

Kulturni program je posebna stvar! Mladina iz vsakega Doma si izbere najboljšo točko, ki jo je bila pripravila za svoj krajevni dan, in tako se sestavi nastop za skupni mladinski dan. Letos pa je program res bil aventura, saj zaradi slabega vremena nismo mogli imeti generalke!

Prvi, ki so stopili na oder pod značilnim veličastnim ombujem, so bili Lanuščani. Dekleta v modernih dendelnih in fantje v črnih hlačah in lajbcu so zaplesali ob ritmu slovenske moderne pesmi. Sledila so dekleta iz Carapachaya, ki tudi rade plešejo. To so nam pokazale, ko so se gibale ob latinoamerikanski glasbi Elvisa Crespa.

Vsi vemo, da Slovenci radi pojemo,

pljemo in še posebej plešemo. Slovenska folklor ima pri vsakem mladinskem dnevu posebno mesto. Ramoščani so veselo zaplesali ob taktu najbolj razigrane polke. Ni dolgo od tega, ko so se Sanhuščani vrteli ob pravi slovenski godbeni glasbi. Zato ravnokar prišli iz ljube Slovenije in še vtopljeni v njeno lepoto, so se tudi tukaj zavrteli ob pravi polki.

Moronska mladina nas je pa res prav prijetno presenetila. Urno so zbrali svoje najboljše kuharje in natakariče, ki so hitro z ene in druge strani prihajali in prinašali potrebščine, da bi zamesili. Ko smo že vsi stopili na oder, so pa prinesli velikansko torto s svojimi svečkami.

Vsa mladina, tisti, ki so že pred petdesetimi leti sodelovali pri teh organizacijah, in mi, ki danes uživamo njihovo delo in se trudimo, da bi se še širilo, smo ugasnili svečke. Želja vseh pa je: na mnoga leta z ljubeznijo in uspehom!

Tako smo zadnjikrat v tem stoletju zapeli našo himno in se razšli z željo ponovnega snidenja prihodnje leto v San Martinu.

Bog živi mladino in vse, ki se čutite mlade!

V. G.

SIM in politika

PETER URBANČ (3 - KONEC)

Sodelovanje SIM z režimom je tudi po osamosvojitvi ostalo tesno. Nova oblast na splošno izseljencem ni naklonjena, nič nima proti, da prihajajo na obisk, toda ne marajo povratnikov ya stalno! Nič nimajo proti diaspori, ki naj goji našo folkloro in našo kulturo, posebno v petju in muziki, odklanjajo pa enakopravno integracijo v okviru nove samostojne Republike Slovenije. Odklanjajo prodor resnice o tragediji v letih 1943/45. Naš politični vpliv naj bo za domovino tabu. Iz gornjega razloga SIM ni napravila nobenega koraka, da bi pomagala beguncem in izseljencem do državljanstva, SIM ni intervenirala na pristojnih inštancah za popravilo krivic, ki jih je komunistični režim prizadel emigrantom.

Pred dvema, tremi leti je dr. Janez Drnovšek, dokaj neinteligentno kar javno povedal, da izseljenci ne smejo imeti političnega vpliva. To konkretno pomeni praktičen odvzem naše volilne pravice. V praksi se je to že zgodilo, ker volilne pravice, yagotovljenev ustavi, v diaspori pri veliki večini volilcev ne moreš uveljaviti. (To je famozni, samo RS poznani poštni sistem. Volilne dokumente sicer dobiš, toda prepozno! To ni drugega kot norčevanje iz naše ustavne pravice!).

Zanimiva je podpora SIM-e postopkom, da se onemogoči izseljencem njih ustavna volilna pravica. V Rodni Grudi se pogosto pojavljajo izjave, češ da izseljenci ne plačujejo davkov, da niso ničesar napravili za RS in zato tudi nimajo pravice voliti. Na tak zadnji doprinos je bil poslan odgovor Slovensko Kanadskega sveta: „Ako pustimo ob strani absurd, da nismo nič napravili, glede volitev sledeče: po logiki plačevanja davkov, ki nikakor ne more biti pogoj pravice voliti, naj v RS volijo samo premožni. Kdo so ti, pa vemo. To bi bil povratak v poldemokratsko obdobje stare Avstrije. Lep del izseljencev je povezanih z domovi-

no s certifikati, dediščinami, investicijami. Smo in bomo davkoplačevalci. Plačujemo konzularne pristojbine, za potne liste, in overovanja, ki so 300% višje kot doma!“ - Rodna Gruda, kot v dobi enoumja, tega ni objavila. Ta lepa revija formalno sicer večkrat mnogokrat zagovarja volilno pravico izseljencev, vendar je to hinavščina, ker nikdar ničesar ne pokrene. Drug primer: pretirano objavljanje fotografij naših cerkva, več kot v Družini; istočasno pa seveda ne manjka napadov na vero in Cerkev.

Dejanski povratak v dobo enoumja je napovedal tajnik SIME Janez Rogelj na občnem zboru leta 1997. Poudaril je novi program, ki naj bi npostavil izseljence na pravo mesto z izjavami: „Nesmiselno je pričakovanje, da bi ekonomske ali znanstvene primanjkljaje Slovenske Države reševali s pomočjo izseljenstva in prav tako je nerealno pričakovanje Slovencev po svetu, da bi za svojo aktivnost v Sloveniji pričakovali razmere, ki bi bile bistveno boljše od razmer, pod katerimi prihaja do naložb tujcev“. Z drugimi besedami: „Vas ne potrebujemo, za nas ste postali tujci!“ Izjave so porazne, povsem v nasprotju s cilji normalnih izseljenskih organizacij. Kljub očividni nevzdržnosti gornjih smernic SIM noče in ni nikdar preklicala te porazne izjave.

Predsedniki SIM po osamosvojitvi so bili sicer „zgrajeni“, toda bolj civilizirani kot za časa enoumja. Povratak v enoumje bi mogel predstavljati novi predsednik dr. Anton Bebler. Pripada radikalnemu krilu partije (če ne formalno, nedvomno dejansko). Brez vsake povezave z izseljensko problematiko je bil imenovan, da zvesto izvršuje direktive večinskega partnerja vladne koalicije. V tem okviru je že napovedal izločitev izseljenstva iz vsake politične sfere in potrditi izseljenstvo za drugorazredni objekt, ki naj uživa kulturne drobtine, se uči slovenskega jezika in obiskuje

32. PRISTAVSKI DAN

V nedeljo, 31. oktobra je proti vsaki tradiciji bilo sončno vreme. Zato se ni bilo treba stiskati pod strehe, ko so uro pred poldnem začeli prihajati gostje in prijatelji na 32. Pristavski dan. Marsikoga je tudi prijetno presenetila streha na dvorišču - ki pa ni prišla v poštev.

Uradni začetek je dviganje zastav. S sproščenim pozdravom in prijaznim povabilom napovedovalke prof. Miriam Jereb Batagelj so prisotni zapeli argentinsko in slovensko državno himno, medtem ko sta inž. Franci Schiffrer in ga. Magda Češarek dvignila na drog zastavi.

Sledila je maša, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev prelat Jože Škerbec ob somaševanju pristavskega dušnega pastirja dr. Alojzija Kukovice DJ.

Medtem se je spodaj iz kuhinje že kadilo, z ražnja pa dišalo pečeno meso, da je tudi telo dobilo svoje. Nekateri pa so si rajši takoj izbrali zeleni vrt, kjer so se veterani iz raznih Domov pomerili v nogometu. Tudi dame niso mirovale: pomerile so se v odbojki. V prijetnem razgovoru se je dan nagnil v popoldan in spet je dvorana bila polna rojakov.

Najprej je pozdravil navzoče predsednik društva Slovenska pristava inž. Franci Schiffrer. Med drugim je dejal: „Sredi Evrope stoji država Slovenija; majhna, toda ljubljena. In tudi mi smo še tukaj. Prvi, drugi in tretji rod, ki se zavedamo svojih korenin; ki s težavo toda z vztrajnostjo ohranjamo naš jezik, našo kulturo in ju predajamo svojim otrokom. To je naša pravica, to je naša dolžnost! Nismo sami. Vsa slovenska skupnost v Argentini je ena sama družina. pomagajmo si medsebojno! Ko klecne eden, ga podprimo vsi ostali. Le tako bodo živeli slovenska beseda pa tudi slovenska pesem ter slovensko bratstvo v Argentini še dolga leta“. Zahvalil se je vsem, ki se trudijo za Pristavo, pa se spomnil tudi tistih, ki so že med pokojnimi garači za to, „da je naša Pristava res košček slovenske zemlje na tujem“.

Pozdrave s slovenskega veleposlaništva je prinesel opolnomočeni minister Tomaž Kunstelj.

Za slavnostni govor so prireditelji naprosili prof. Tineta Vivoda. Njegove misli prinašamo na uvodnem mestu.

Slovenski kulturni praznik, spomin smrti največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, je ravno v mesecu, ko je v Argentini poletni premor. Nismo se ga

spomnili s kako posebno slovesnostjo, zato je Dominik Oblak posvetil akademijo Prešernovim poezijam, ob stopetdeseti obletnici smrti pesnika in to na Pristavi, kjer domuje šola dr. Franceta Prešerna. Za motto je izbral verz: **Kdor jih bere, vsak drugače pesmi moje sodi**. Imel je srečno roko pri izbiri pesmi: ene šaljive, druge romantične, tretje bolj zafrkljive, četrte domoljubne, so poslušalcem predstavile različna pesnikova obdobja, občutja in počutja.

Z recitiranjem so mu pomagali Pavel Grohar, Cecilija Jelenc, Ivan Klemenčič, Dani Kocmur, Karel Selan, Kristjan Vivod in Veronika Vivod ter otroci Prešernove šole. Vsakdo je z občutkom in izvežbanostjo podal naloženo mu nalogo, da je Prešernov duh res bil prisoten.

Za scenski prostor je poskrbel Andrej Golob, medtem ko je lučne efekte upravljal Dani Čop, zvočne pa Marko Čop.

Mrak je napovedoval večer, spet je bil čas za družabnost. Gostje in domači so posedli k mizam in izrabili trenutke za razgovor „o dobrem, o hudem in ... sploh“, kot pravi Jurčič v Desetem bratu. In tega - dobrega, hudega in drugega - nam ne manjka in se lahko pogovarjamo dolgo v noč, če nas dolžnosti ne bi klicale v nov delovni teden.

GB

Janša napovedal „odhod na ulice“

Na konferenci SDS v Mariboru je predsednik stranke Janez Janša v uvodnem govoru poudaril, da je Slovenija pred prelomnico, saj so mešane koalicijske vlade, sestavljene iz programsko različnih strank, porabile preveč časa za usklajevanje in fevdalizacijo resorjev, to pa je načelo še tisto učinkovitost državne uprave, ki je nekoč obstojala. „Toda če si bodo privoščili ponavljanje temnih obdobij naše zgodovine, bomo šli na ulice in tako kot Vzhodni Nemci pred desetimi leti rekli: „Mi smo ljudstvo!“, je opozoril Janša.

Dejal je, da se je razvoj v Sloveniji upočasnil, ponekod pa povsem ustavil. Dodal je, da denacionalizacija ni bila izvedena „niti do polovice“. Socialna reforma je, kot je opozoril, šele na začetku.

domovino v vlogi dobrega znanca, sorodnika, turista. Tipična je po Beblerju predlagana nova označba za izseljence. Po njem naj bi bili uradno **prijatelji Slovenije**. Povsem po načrtu izločanja nas iz slovenske stvarnosti, naj bi ne bili več **Slovenci**.

Zanimivo je najnovejše podcenjevanje izseljencev s strani urednika Rodne Grude Jožeta Prešerna. Kot da bi sam sebi odvzel pomen in smisel dela SIM. RS je edina od tranzicijskih držav brez pomembnega števila povratnikov, ki jih jekomaj kakih 200, v pravem nasprotju z drugimi državami in v veliko sramoto nove slovenske države! S pravim pristopom bi se vrnili tisoči, RS bi dosegla 2 milijona ljudi! J.P. trdi, da je politična emigracija štela 15.000 oseb in da ekonomskih v 50 in 60 letih ni bilo več kot 50 do 60.000.

Ya repliko nam služi dokument CK KPS # 0628 iz 1970, objavljen v knjigi Temna stran meseca, stran 732-3, kjer je omenjeno število politične emigracije: 21.261. V okviru tega števila je omenjena Argentina s 1979 osebami, Kanada z 2927 in YDA z 19.311. Vendar je že sama Argentina štela najmanj 7000 političnih emigrantov! Po tem levičarskem viru lahko izračunamo pravo

število političnih emigrantov in ga postavimo na 30.000. Za obdobje 1955 do 1990 pravi isti vir TSM, da je odšlo na tuje 210.000 ljudi. Kot za časa enoumja, Rodna gruda odklanja objavo tega popravka.

Zavest slovenstva, inpridnosti našemu narodu, celotno izseljenstvo, je v krizi. Število izseljencev, še povezanih z domovino, zelo pada. Slovenske šole izgubljajo dijake. Kdo se bo učil, ako ti bo slovenščina služila samo še za občasni turistični obisk, brez upanja na večjo integracijo ali celo na povratak v domovino. Enoumje resda ni bilo naklonjeno demokratskemu delu izseljencev, vendar pa niso šli tako daleč kot ta vlada, da bi ogrožili njegovo eksistenco.

Danes je drugače. Namesto navdušenege povratka izseljencev, posebno onih, ki so skozi 50 let čakali in pričakali svobodo, smo doživeli razočaranja. Povratak, integracijo v nove slovenske razmere nam onemogočajo. Iz izseljencev hočejo napraviti Slovence drugega razreda... V današnji vlogi in dejavnosti je SIM kot izvrševalec izseljencem nenaklonjene režimske politike za izseljence negativna. Zato se ni čuditi, da jo **izseljenci odklanjamo**.

KONEC

OD DOMA, DOMOV

Mladinski pevski zbor San Justo v Sloveniji

Srce se vznemiri. Oči nepremično gledajo Andrejko. Še se sliši odmev tona zadnje pesmi. Ritem 43 src, ki bijejo ob istem taktu in se prelivajo drug v drugega, polnijo stolnico ...

Opoldansko sonce me je prebudilo in čeprav smo že teden dni v Sloveniji, sem morala dvakrat pogledati naokrog, da sem se zavedla, kje sem. To je bilo končno potrjeno, ko sem pokukala skozi okno: Adergas. Vas z nekoliko čudnim in tujim imenom, ki leži na Gorenjskem blizu Kranja, nam je postala dom. Župnijska hiša, kjer je navada, da tja prihajajo tihe in razmišljajoče skupine na duhovne vaje, je bila žrtev naših bučnih pogovorov, glasnega sme-ha in včasih nekoliko poznih in utrujenih korakov do postelje. Vsi domačini, še posebej župnik gospod Peter, so nas sprejeli z odprtimi rokami in nam olajševali domotožje.

Rečeno je bilo, naj se spočijemo in poležimo toliko, kolikor potrebujemo. Pokukala sem na hodnik. Nikogar nisem videla, slišal se je edino šepet, ki je prihajal iz ene izmed sob. Nemir se je čutil v zraku, saj je danes prišel na vrsto koncert v Fliharmoniji v Ljubljani.

Postajali smo nemirni, ko smo čakali na avtobus, a tega ni bilo od nikoder. Šele po dolgih dveh urah je ta „pricijazil“. Kot bi mignil, smo se mi in naši tovariš skobacali notri. V Ljubljano smo prispeli z zamudo. Peli smo v polni dvorani, kjer je bilo tudi veliko znancev iz Argentine. Kljub nepriliki je koncert zelo dobro izpadel in odšli smo domov s prijetnim občutkom.

Naslednjo jutro je bila naša druga nedelja v Sloveniji. Peli smo pri maši na Dolskem pri Ljubljani, kjer smo bili povabljeni na kosilo. Seveda smo vabilo sprejeli in brez kakršnegakoli otepanja sedli za mizo. Kosilo nas je presenetilo zaradi domačega okusa in neverjetne količine. Tako smo se popoldne kotalili proti Logatcu. Avtobus je to težo težko vozil in je obstal sredi klanca navzgor. A vzrok ni bila teža... ostali smo brez bencina!!

Vsebina naših koncertov je bila v bistvu enaka, menjavali smo le nekatere pesmi, da nam ne bi postajalo rutinarno in dolgoča-

sno. Hvala Bogu, se to ni zgodilo in smo radi prepevali tudi tiste dni, ko nismo imeli nastopov. Logaški oktet in vsi Logatčani so nas širokogrudno in množično sprejeli in nam pokazali navdušenje na vse načine. Če mi ne verjamete, pa vprašajte pevce, naj razložijo, kako so logaška dekleta raztegnile transparent dobrodošlice enemu izmed nas.

Proste dneve smo polnili z izleti, med katerimi izstopajo obisk Postojnske jame, kjer smo tudi peli; romanje k Brezjski Mariji in skromni poklon s recitacijami, pesmimi in molitvami v Kočevskem rogu. Ne smem pozabiti na obisk pri ljubljanskemu nadškofu Rodetu in vabilo na kosilo, ki smo ga prejeli od gospe Logarjeve.

Naslednji torek, 19. oktobra, smo se napotili proti Italiji. V župnijski cerkvi na Opčinah pri Trstu nas je čakala topla publika. Peli smo najprej pri maši in nato podali kratko verzijo našega koncerta. Ganjenji so nam povedali, da niso pričakovali kaj takega. Ponosni smo bili, da smo s takim uspehom slovenskim zamejcem predstavljali našo skupnost v Argentini.

Slovenci imajo navado, da gredo na kratek oddih za „vikend“. To je nalezljivo in tako smo v petek zgodaj zjutraj odpotovali v Avstrijo. Tam nas je koroška skupnost zelo lepo sprejela, posebno tisti, ki so že gostovali pri nas doma. Dobrodošlico so nam zapeli Smrtnikovi bratje ter Gallusov in Selski zbor. Z užitkom smo peli in prijetno je bilo pri srcu, ko so nam navijali že nekateri stari znanci. Ko smo se udomačili, navadili na njihovo slovenščino ter jim dopovedali, da nismo vajeni tolike količine popra v jedi, je bilo treba znova vzeti pot pod noge. Čakal nas je naš zadnji koncert v Mariboru, kjer smo sami Argentinci vodili slovenskega šoferja do stolne cerkve.

... Srce se vznemiri. Oči nepremično gledajo Andrejko. Še se sliši odmev tona zadnje pesmi. Pripravljeni smo zapeti našo zadnjo pesem. Ritem 43 src, ki bijejo ob istem taktu in se zlivajo drug v drugega polnijo stolnico in duše. Prišel je konec.

S slovesom pride tudi čas zahvale. Zato najlepša hvala vsem, ki ste s svojo pomočjo in trudom omogočili to naše potovanje. Težko se je posloviti od vseh, ki so nam nudili

Simpozij o komunizmu

S tematskim sklopom o bilanci totalitarizma v svetu in Sloveniji se je 10. novembra končal dvodnevni mednarodni simpozij z naslovom Deset let po padcu Berlinskega zidu - pričakovanja in realnost, ki sta ga pripravila Univerzitetno znanstveni in Kulturni forum SDS.

O sklepni temi sta med drugimi razpravljala tudi Ljubo Sirc, direktor Centre for Research into Post Communist Economies iz Londona, in Jože Pučnik, bivši podpredsednik republiške vlade, oba pa sta poudarila dolgoročnost posledic komunističnega totalitarizma, ki zavirajo prehod skozi tranzicijo v novo obliko sistema.

Razkroj vrednot in še vedno prisoten instrumentalizirani bivšega komunizma je zaznamovala Slovenijo po padcu zidu.

Sirc je v uvodu povedal, da je v Sloveniji komunizem sledil nacističnemu totalitarizmu, zato je dediščina oz. posledica obeh totalitarizmov toliko izrazitejša. Slovenija je po padcu Berlinskega zidu podedovala „stanje razkroja, zlasti razkroja vrednot“. Sirc je pripomnil da je „komunistom uspelo spremeniti človeka v nekaj negotovega, ohlapnega in apatičnega“. Prav izguba identitete naj bi bila najbolj usodna posledica oz. bilanca bivšega totalitarizma.

Protest proti odvzemu frekvence

Predsednik Združenja za demokratizacijo javnih glasil in tudi Civilne družbe za demokratizacijo in pravno državo Vinko Vodopivec je 9. novembra na novinarski konferenci izrazil nezadovoljstvo, da Radiu Ognjišče niso dodelili radijske frekvence. Radio Ognjišče ima nacionalni pomen, saj je po poslušnosti tretji radijski program v Sloveniji. Kot je dejal Vodopivec, so prav vsi kriteriji v prednost Radiu Ognjišče, zato

naj bi šlo v tem primeru za vztrajna prizadevanja oblasti, ki bi rada prevzela vsa javna glasila in vzpostavila popolno medijsko blokado. Ta naj bi širši javnosti in civilni družbi onemogočala dostop do medijev in le včasih dovolila tudi javno spregovoriti kritično misel.

Tudi sinoda je razpravljala o tem

Ob koncu nedavnega prvega zasedanja sinode Cerkve na Slovenskem so delegati oblikovali posebno izjavo v zvezi z zapleti s frekvencami Radija Ognjišče. V njej so pristojne slučbe pozvali, naj v državi omogočajo pluralnost medijskega prostora in dajejo prednost dobremu programu pred ozkimi komercialnimi interesi, saj bodo s tem pokazali, da čeli Slovenija ostati del demokratičnega sveta. Pojasnili so, da je Radio Ognjišče katoliški radio, ki s svojim programom pokriva 80 odstotkov prebivalstva Slovenije. Oddajati je začel leta 1993, v naslednjih letih pa radiu kljub ponovnim vlogam in prošnjam, da se mu omogoči oddajanje na preostalem območju države (Koroška, Prekmurje, Bela krajina, Kras), razen v Tolminu ni uspelo pridobiti nobene oddajniške točke. Radio Ognjišče ima, kot navajajo, več kot 300.000 poslušalcev, njegov program pa podpira tudi cilje, ki si jih je zadala sinoda Cerkve na Slovenskem.

Veronika Godec

JOŽE RANT

Varovanje arhivskega gradiva — in še kaj

Mislil sem na to, kako se po božji Previdnosti vse tako čudno prepleta in razpleta. Pa tudi na to, kako Bog v določenih časih pošilja določene ljudi, da tudi oni doprinesejo svoje k temu, o čemer španski pregovor pravi, da Bog piše z vijugastimi črkami naravnost. Npr., kakšnega pomena je to, da se začenja postopek, s katerim bi bil škof Vovk razglašen za blaženega. Ko pišejo o Slomšku, še tuji časopisi poudarjajo, da je bil buditelj slovenske narodne zavesti. Ko bodo pisali o škofu Vovku, bodo povedali, kako je trpel pod komunističnim režimom on in ves narod, ne bodo pa mogli zamolčati medvojne revolucije in tako bo posredno prišlo tudi do večjega spoštovanja svojevrstnega mučeništva škofa Rožmana.

Na hitro sem si ogledal novo mariborsko teološko fakulteto, prof. Marolt pa je v bližnji knjigarni kupil nekaj knjig o Slomšku in jih podaril knjižnici Zedinjene Slovenije, predvsem za Srednješolski tečaj.

Po kosilu na gostišču ob Dravi zunaj Maribora, v smeri proti zahodu, - edinem kraju, kjer so postregli postrv (ali ribe) s pravih priborom, česar še v obmorskih hotelih ne delajo -, sva šla s prof. Maroltom

gledat kraj, kjer bo papež proglasil škofa Slomška za blaženega, potem pa sva se podala počasi proti domu.

Slovenska kinoteka

Povrnimo se na kronološki zapis. V četrtek popoldne, 1. julija, je zelo kratko predstavil Slovensko kinoteko njen direktor Silvan Furlan. O dejavnosti Slovenskega filmskega arhiva, ki je del Arhiva RS, pa je nekaj malega povedala arh. Tatjana Rezec Stibilj. Kljub nekaterim zanimivostim se mi je zdela predstavitev prekratka, posebno še, ker niso ne pokazali arhiva in morebitnega restavratorskega laboratorija niti niso govorili o načinu arhiviranja.

V kinoteki hranijo okrog 2500 filmov iz vsega sveta od leta 1958 dalje, slovenske pa menda kar vse od leta 1968, pa tudi prvi slovenski film iz leta 1905. Predstavitev kinoteke in filmskega arhiva, ki je del Arhiva Slovenije, je bila v sicer veliki, a zastarani, neudobni, zato hli in vroči dvorani, tako da nam je nekaterim postalo slabo in zato nismo mogli biti na razpolago časnikarki, ki nas je prosila za pogovor.

Namesto ogleda arhiva so nam pokazali

(10)

nekaj sicer samo po sebi zanimivih slovenskih dokumentarnih filmov ter film o obisku Združenih držav v letu 1930, v katerem ne gre toliko za opis slovenskega življa v tedanjih ZDA, temveč bolj za socialno in kar upravičeno kritiko tedanjega kapitalizma.

Na slovenski obali

V petek, 2. julija smo se okrog sedmih odpeljali proti Kopru, kamor smo prišli tako točno, da nas je že ob 9h prijazno sprejela in pogostila direktorica Pokrajinskega arhiva Koper Maruša Zagradnik s sodelavci. (Naslov arhiva: Goriška 6.) Potem nam je kratko predstavila arhiv, ki smo si ga tudi ogledali. O tem, kako naj si izseljenska društva urejajo arhivsko gradivo, je nato govorila mag. Milica Trebše Štolfa. Ta gospa je že večkrat obiskala Kanado in pisala o tamkajšnjih slovenskih naseljenicah. Za konec smo si ogledali razstavo Dekleta in šole.

S tem se je pravzaprav nehal uradni del seminarja. Toda presenetili so nas še z drugimi dogodki. Prvo je bilo **kosilo med vožnjo po slovenskem morju**. Sicer ne velika ladja-restavracija Laho je počasi plula od Kopra mimo Pirana do Portoroža, pa spet nazaj do Pirana, kjer smo se izkrcali. Dan je bil prelep, morje spokojno mirno, duh in srce pa sprejemljiva za tako edinstveno doživetje. Res je 42 km (ali 46?) tako kratko malo, da človek hkrati vidi skoro vso sloven-

sko morje, na desni Trst v Italiji, na levi pa ozemlje Hrvaške. Toda to morje je slovensko v samostojni slovenski državi, čeravno je opaziti v obalnih mestih dokaj italijanskega vpliva. Seveda smo na ladji jedli ribe z našega morja, peli naše pesmi in nazdravljali petdesetletniku „Kanadčanu“ Branku Maligecu.

Po pristanku v Piranu smo se nastanili v hotelu Tartini prav ob prenovljenem trgu, do kamor je svojčas segalo morje. Ogledali smo si to tako zanimivo in staro mesto, z nekje tako ozkimi ulicami, da človek ne more stegniti obeh rok. Piran še ohranja velik del obrambnega zidu in se postavlja z lepim stolpom, kamor smo seveda vsaj nekateri splezali zato, da bi okolično lahko pogledali z vrha. Kar se je tudi splačalo, a treba je bilo gledati malo dlje, ker je na eni strani stolpa, skoro pod njim, nudistično kopališče. Slovenija je pač moderna in liberalna(?), - a ne vem, če v vseh pogledih. Ne zdi se mi ne moderno ne liberalno to, da je, npr. v Ljubljani ob mizah na cestah polno najstnikov, ki s čudnimi smotkami smradijo okolje in žvečijo pivo. Tudi ne to, da je v Kranju za „velbom“, ki pelje z glavnega trga pred grad Kisikamen trgovina porno, da zraven nje že zgodaj dopoldne poseda kjerkoli nekaj mladostnikov z zgubljenimi očmi in so tla polna za omamljanje uporabljenih igel...

Nadaljevanje prihodnjič

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA - Slovenska prestolnica je z 11. novembrom začela odšteti dneve do konca leta. 50. dan do konca leta naj bi namreč na ljubljanskem gradu namestili poseben display, na katerem naj bi odštevanje potekalo tudi vizualno, zadnji dan v letu pa naj bi na njem videli tudi odštevanje minut in sekund.

COTTBUS, Nemčija - Glavno nagrado 9. mednarodnega festivala mladega filma Srednje in Vzhodne Evrope, ki je potekal od 3. novembra, je med približno sto filmi in videi iz 25 držav prejel slovenski celovečerec V leru režiserja Janeza Burgerja. Nagrada znaša 8000 nemških mark. Festival, ki se je letos posebej posvetil mladim režiserjem iz Romunije in Moldavije, si je ogledalo rekordnih več kot 10.000 gledalcev. Festival poleg vpogleda v filmsko produkcijo Srednje in Vzhodne Evrope mladim režiserjem utira pot na zahodno filmsko tržišče.

LJUBLJANA - Po določbah odredbe o omejitvi prometa na cestah v Sloveniji, ki jo je letos maja izdal notranji minister, morajo imeti motorna vozila v cestnem prometu v R Sloveniji med 15. novembrom in 15. marcem naslednjega leta (pozimi) in od tedaj, ko se ob sneženju sneg oprijema vozila ali ob poledici, do takrat, ko pristojna služba za vzdrževanje cest sporoči, da je cesta normalno prevozna in primerna za promet vozil (zimske razmere), predpisano zimsko opremo. V skladu z določbami morajo biti avtomobili to zimo opremljeni z radialnimi pnevmatikami globine najmanj štirih milimetrov na vseh štirih kolesih, tiste z manj kot štiri mm profila morajo biti opremljene z verigami, vozniki pa lahko uporabijo tudi zimske gume na pogonskih kolesih. Štirikolesni pogon pa z novo uredbo ni več opredeljen kot zimsko oprema.

LJUBLJANA - Septembrska inflacija je dosegla 0,8 odstotka. V devetih mesecih letos so se cene življenjskih potrebščin skupno zvišale za 6,1 odstotka, v zadnjih 12

mesecih pa za 7,5 odstotka. V septembru so se cene na drobno povečale za 0,9 odstotka, letos so bile višje za 6,6 odstotka, na letni ravni pa za osem odstotkov.

DREŽNIŠKE RAVNE - V Drežniških Ravnah je za popotresno obnovo skupaj predvidenih 67 objektov; dela so že dokončana ali pa še potekajo na 47 objektih, na 24 objektih pa je bila do 5. novembra sanacija že popolnoma zaključena. Do popotresne obnove je v Drežniških Ravnah prišlo nekoliko kasneje kot drugod, saj se je občina Kobarid odločila za izdelavo ureditvenega načrta, torej ne gre za klasično popotresno obnovo, ampak za bistveno izboljšavo ureditve.

NOVO MESTO - Prometu so predali zgrajeno prvo fazo severne obvoznice Novega mesta, in sicer nekaj manj kot kilometer odseka (831 metrov) Muhaber - Bučna vas. Gre za prvi cestni odsek na Dolenskem, dokončan v okviru uresničevanja nacionalnega programa izgradnje avtocest. Gradnja druge faze novomeške obvoznice bo v skladu z nacionalnim avtocestnim programom dokončana do leta 2001.

VATIKAN - Papež Janez Pavel II. je v nedeljo, 14. novembra, v apostolski palači v Vatikanu blagoslovil kapelo Redemptoris Mater (Odrešenikova mati), ki jo je z mozaiki opremil slovenski akademski slikar Marko Ivan Rupnik. Omenjena kapela je po več stoletjih prvo večje umetniško delo v apostolski palači, kjer stanuje papež s svojimi najbližjimi sodelavci. Mozaiki so sestavili iz skoraj sto milijonov koščkov stekla, zlata, srebra, marmorja in drugih materialov. Sicer kapela predstavlja enotnost med zahodnim in vzhodnim krščanstvom, na mozaikih pa so upodobljeni tudi mučeniki tega, med njimi tudi komunizma in nacizma. Na glavni steni je upodobljeno videnje Cerkve, združene v novem Jeru-zalemu. Leva stena prikazuje spust Jezusa in desna dvig človeka k Bogu. Na zadnji steni pa je upodobljen drugi Kristusov prihod na svet.

Slovenija in šport

KATMANDU, Nepal - Slovenski alpinist Tomaž Humar je le 200 metrov pod vrhom več kot 8000 metrov visokega Daulagirija prenehal plezati. Humar je kot prvi na svetu preplezal smrtno nevarno južno steno tega osemstisočaka. Do vrha mu je ostalo le še kakšnih 200 metrov, vendar je bilo zaradi nemogočih vremenskih razmer

to prenevarno. Eden najboljših alpinistov na svetu se je zato raje izognil še enemu, morda usodnemu bivačkanju. Še isti dan se je spustil do višine 7400 metrov, kjer je prenočil, naslednji dan pa ga je na višini 5500 metrov pobral helikopter.

CANBERRA, Avstralija - Slovensko kolesarstvo je na veliki nagradi Commonwealtha v Avstraliji doseglo enega svojih največjih uspehov. Novomeščan Gorazd Štangelj je 15-etapno dirko kategorije 2.4 dobil, potem ko je bil v vodstvu več kot polovico dirke. Za njegovo zmago ima zasluge tudi složno moštvo, ki je v moštveni razvrstitvi prav tako zmagalo. Štangelj je na koncu za 12 sekund premagal Litovca Raimondasa Rumsasa, tretje mesto pa je z zaostankom minute in 20 sekund zasedel domačin Jonathan Hall. Martin Derganc je bil 12., Martin Hvastija 14., Uroš Murn 19., Igor Kranjec pa se je moral zadovoljiti s 43. mestom.

LINZ, Avstrija - Slovenska teniška igralca Tina Križan je skupaj z Latvijko Lariso Neiland izgubila v finalu teniškega turnirja dvojic v avstrijskem Linzu. S 6:4 in 6:3 sta ju premagali Romunka Irina Spirlea in Ni-zozemka Caroline Vis.

ZUERICH, Švica - Jasna Koselj in Matej Krajcar sta se na mednarodni plesni tekni Swiss Intercup v latinsko-ameriških plesih uvrstila na drugo mesto, v konkurenci 60 parov sta zaostala le za svetovnima prvakoma Nicolo in Matthewom Cutler.

Pisali smo pred 50 leti...

**DR. GREGORIJ ROŽMAN
V MENDOZI**

Iz San Luisa je prispel naš škof v soboto 29. oktobra. Na patiju pri sestrah frančiškankah se je zbrala slovenska družina in ga pristrčno sprejela. Prve pozdravne besede je izrekel medoški dušni pastir Ivan Caserman, učenec Marko Bajuk je izrekel pozdravne verze, mala Hirscheggerjeva Pavlinca je poklonila šopek rož. Sledil je pozdrav predsednika Društva Slovencev v Mendoza. Marka Bajuka. Po Marijini pesmi je imel prevzvišeni kratek nagovor nato litanije in blagoslov.

Naslednji dan je prevzvišeni obiskoval slovenske družine, v nedeljo je pa bilo prvo sveto obhajilo in birma. Zbor je ob škofovem prihodu zapel mogočno. Ti si Peter-Skala, k prvemu obhajilu je pristopilo 14 otrok. Po končani maši je prevzvišeni podelil zakrament sv. birme 16 dečkom in deklicam. Hkrati pa je bilo birmanih še 30 gojenk sester frančiškank.

Popoldne jo se rojaki spet zbrali pri bra-tih maristih na pozdravni prireditvi. Pozdravne besede je izrekla tudi Staro-

slovenka Mici Brozinova.

Pozdravne deklamacije je prepletal zbor z domorodnimi pesmimi pod vodstvom prof. Božidarja Bajuka. Mogočen vtis je pripravila recitacija iz Kalinove Črne maše. Društveni predsednik je v svojem govoru orisal veliki lik našega vladike, Prevzvišeni je v svojem nagovoru med drugim dejal: „Božja previdnost nas je postavila med tuje narode, da med njimi pokažemo lik poštenega, vernega Slovenca, da bo tako svet po nas spoznal in sodil slovenski narod“.

PEVSKO DRUŠTVO V SAN MARTINU

Agilni pevski zbor je dne 2. oktobra skoraj ob obletnici svojega obstoja imel svoj ustanovni občni zbor. Izvoljen je bil naslednji odbor: za predsednika Jože Rožanc, za tajnika Marko Mavrič, za blagajnika Klemenc. V odboru sta tudi pevovodja Boris Pavšer in organistka Matilda Kogovšek. G. svetnik Karel Škulj je bil izvoljen za častnega predsednika.

**Svobodna Slovenija, št. 45;
10. novembra 1949**

Slovenija moja dežela

Škocjanske jame

Največja znamenitost slovenskega kraša so prav gotovo Škocjanske jame, ki so od 25. novembra 1986 vpisane v seznam svetovne in kulturne dediščine, UNESCO, kot edine iz Slovenije.

Ogled skrivnostnega kraškega podzemlja se začne pri udornici Globočak, odkoder obiskovalca umeten predor privede v 525 m dolgo Tiho jamo, odkrito l. 1904. Začetni del se imenuje Paradiž zaradi izjemnega kapniškega bogastva najrazličnejših barv. Pot se nadaljuje v 118 m dolgo, Veliko dvorano. Še globlje leži Šumeča jama, katere posebnost so do meter globoke sigaste ponvice (na znamki). Od daleč pa se sliši bobnenje podzemelske reke Reke, ki je izdolbla Škocjanske jame. Za Reko je značilno izredno nihanje vode. Ob suši, posebno poleti skoraj presahne, ob večjih pomladanskih deževjih pa postane največja ponornica na svetu. Jama se stisne v prepadni Hankejev kanal, kjer se 45 m nad Reko boči most. Pot vodi dalje skozi ogromne podzemne dvorane z navpičnimi stenami, na dnu katerih šumi reka, do Schmidlove dvorane, kjer se že prikaže dnevna svetloba.

Z razgledišča nad jamo se z enim pogledom zaobjame udornico, Veliko dolino, vasi Škocjan in Betanjo, naravni most s slapom ter 164 m globoko steno, kjer reka Reka dokončno izginja v podzemlje.

Kras, na površju brezvoden in posejan z razžrtim kamenjem, svet vrtač in polj je v svoji notranjosti skrivnosten, mikaven, togoten in šumeč. Vsajen med ljubljanskim

barjem in Tržaškem zalivom, v samem zaledju Trsta iz predrimskih časov nosi ime Kras in prenekatera pot z morja in s celine pelje čezenj.

Osebnosti

Rojstvo: V soboto, 6. novembra se je rodil **Janez Pavel Štefe**, sin Nejka in ge. Milene roj. Svetlin.

Čestitamo!

Krsti: V cerkvi Marije Pomagaj so bili krščeni: v soboto, 13. novembra, **Roman Hribar**, sin inž. Gregorja in ge. Sonje roj. Tomazin; botra sta bila inž. Miha Podržaj in ga. Gabrijela Tomazin Kastelic. V nedeljo, 14. novembra, **Nadja Smrdelj**, hčerka Iva in ge. Irenke roj. Loboda; botra sta Jože Smrdelj in ga. Helena Loboda Oblak. **Marko Loboda**, sin Cirila in ge. Tildi roj. Štefe; botra sta Ivo Smrdelj in ga. Milena Svetlin Štefe. Krstil je prelat Jože Škerbec.

Vsem naše iskrene čestitke!

PRIMORSKA

V AVDITORIJU MUZEJA Revoltella v Trstu so podelili nagrade v okviru natečaja za poezijo Trieste EtniePoesie. Med nagrajenci je tudi slovenski pesnik Aleksij Pregarc iz Trsta, ki je prejel posebno priznanje v kategoriji že objavljene poezije za pesmi iz zadnje zbirke Moj mali veliki svet. Letos je pesniški natečaj, namenjen avtorjem različnih narodnosti iz različnih držav, potekal že drugič. Lani je prvo nagrado prejel prav tako zamejski pesnik, Jurij Paljk.

VISOKA OBLETNICA

Dne 18. novembra 1999 bo praznoval svojih prvih 99 let Evgen Likar, ki je zelo verjetno najstarejši živi Slovenec v Argentini. Gospod Likar je izučen kuhar, študiral je to večino še v Avstriji in je prišel v Arguello (v Cordobi) prav prvi dan, ko se je začela graditi šola „La Salle“, kjer je bil nato nad 40 let šef kuhinje in kuharjev. Vsi „Lasallanos“ so ga imeli radi in so mu tudi pripravili večkrat slovesno priznanje. Še zdaj živi, kakor že nad 55 let, tri ulice od te imenitne šole.

Obvestila

PETEK, 19. novembra:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

SOBOTA, 20. novembra:

Sklep Srednješolskega tečaja „rav. Marko Bajuk“ ob 16.30 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. novembra:

Mladinsko srečanje za fante in dekleta iz vseh okrajev po maši na Pristavi s predavanjem dr. Jožeta Rožanca o alkoholu, tobaku in drogah.

Praznik Kristusa Kralja in 40-letnica smrti škofa Rožmana, ob 16. v Slovenski hiši.

SREDA, 24. novembra:

Predavanje „Argentina v novem obdobju“ ob 20. uri v Slomškovem domu.

NEDELJA, 28. novembra:

Proslava ob 50. letnici Slomškove šole.

Prireditve (rifa) v Našem domu v San Justo.

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva
hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82

H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel. Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148
dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. „E“ - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - B1708BYD Morón Tel.: 4696-8842 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Kvalitetno razvijanje fotografskih filmov: 36 posnetkov 10x15 \$ 10.- Garibaldi 2308 - B1753GWN Villa Luzuriaga - Tel.: 4659-2060 - E-mail: marko@pinos.com

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

50- letnica Slomškove šole

- v nedeljo, 28. novembra, ob 9. zahvalna sv. maša, za žive in rajne učitelje, katehete in učence.
- v soboto, 4. decembra, ob 18.30 sklepna prireditev šole in nato miklavževanje.
- v nedeljo, 12. decembra, ob 17. uri spominska prireditev.
 - slavnostni govor Marjan Loboda
 - igra Cmokec Poskocek Mirka Kunčiča v režiji dr. Štefana Godca in izvedbi Slomškove šole
 - odkritje spominske plošče
 - zakuska

Lepo vabljeni vsi nekdanji učitelji in učenci Slomškove šole!

Šolska počitniška kolonija v domu dr. R. Hanželiča

Kolonija, ki jo pripravlja Zedinjena Slovenija, bo od 2. do 15. januarja 2000.

Cena na otroka je 330 pesov. Za člane Zedinjene Slovenije, ki so s članarino na tekočem pa 300 pesov. Polovico vsote se plača ob vpisu, ostalo do 29. decembra. Prijave v društveni pisarni od ponedeljka do petka od 10. do 19 ure.

Pri prijavi je treba navesti otrokove podatke in izpolniti dovoljenje za potovanje.

Zedinjena Slovenija

O.W.C. telefonía internacional

Mednarodni pogovori po izredno nizkih cenah

CALL BACK (na minuto)

Slovenija: \$ 0,43; USA: \$ 0,26;

Canada: \$ 0,26; Avstralija: \$ 0,26

Klicati: Srta Cecilia, Tel. 4632-1407

ČUVAJ BELE DENARCE ZA ČRNE DNEVE

Tako pravi slovenska ljudska modrost. Mi pa vam svetujemo:

Obiščite nas v naši glavni pisarni, Bm. Mitre 97,

V centru mesta Ramos Mejia in pomagali vam bomo najti najboljšo naložbo. Če imate Karto Slogo, imate poleg uslug in nagrad pravico do nagradnega žrebanja za dve lepi nagradi:

- 1) Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč solarjev;
- 2.) Desetdnevne počitnice v Hanželičevem domu, za dve osebi, v poletni sezoni.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Srednješolski tečaj „Ravnatelj Marko Bajuk“

Sklep tečaja bo v soboto, 20. novembra, v Slovenski hiši

ob 16.30: razdelitev spričeval

ob 17.00: zahvalna sv. maša

ob 18.00: sklepna prireditev

Starši, bivši profesorji in vsi prijatelji tečaja lepo vabljeni!

Praznik Kristusa Kralja — 40. obletnica smrti škofa Rožmana

V nedeljo, 21. novembra, v Slovenski hiši, ob 16. uri

- v cerkvi Marije Pomagaj slovesno somaševanje dušnih pastirjev, pel bo SPZ Gallus pod vodstvom Anke Savelli Gaser.
- v dvorani škofa Rožmana spominska akademija:
- slavnostni govornik dipl. jurist Božidar Fink
- recitacija za soliste: „Križa teža in plačilo“ (dr. Marko Kremžar)
- Pevski nastop Mladinskega pevskega zbora San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar

K udeležbi vabita Slovensko dušno pastirstvo in Zedinjena Slovenija

Slovensko-latinskoameriika trgovska zbornica

vabi člane in prijatelje na predavanje

Argentina v novem obdobju

Dr. Marko Rebozov: Makroekonomske perspektive pod novo vlado

Tone Mizerit: Politične neznanke bodočnosti

Sreda 24. novembra ob 20. uri v Slomkovem domu.

Nečlane prosimo da se predhodno prijavijo na telefon 4656-6565

Namesto cvetja na grob g. Albertu Malovruhu je darovala družina inž. Jožeta Žaklja 100\$ v tiskovni sklad Svobodne Slovenije.

Najlepša hvala!

V Sloveniji je 1. novembra umrl naš dragi brat

VOJTEH BUDINEK

predstavniki Slovenije v Mednarodni smučarski zvezi.

Spominjajmo se ga v molitvi!

Žalujoči: Franc, Majda, Olga in Danica z družinami

Bolson, Buenos Aires, Slovenija

Moj Bog si ti, v tvojih rokah
so moji dnevi! (Ps. 30,15-16)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 18. oktobra v 78. letu življenja Bog poklical k sebi našo drago mamo in staro mamo, gospo

SILVO PINTAR roj. GRILC

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam ta dan stali ob strani in nas spremljali do kraja, kjer smo njeno telo položili k počitku. Posebno duhovnikom za molitve in koncelebrirano sv. mašo, prelato Jožetu Škerbcu, dr. A. Kukvici in g. M. Grbcu. Spominjajmo se je v molitvi!

Žalujoči: sinovi duh. Janez, Jure z družino
hčere Slava, Polona z družino in Marinka,
brat Pavel in sestra Mara z družinami
svakinja Kristina Grilc in nečak Andrej
ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Slovenija

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: esloveniau@impsat1.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 70; obmejne države Argentine 105 USA dol.; ostale države Amerike 120 USA dol.; ostale države po svetu 130 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires

Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

LICENCIADA EN PSICOLOGIA

GABRIELA RADISIČ

TEL: 4-501-1040 Capital

4-752-9452 San Martin

4-767-8441 V. Ballester

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

15. novembra 1999

1 dolar	189,74 SIT tolarjev
1 marka	100,52 SIT tolarjev
100 lir	10,15 SIT tolarjev